

rende kildeskatten, og mange arbejdsgivere vil således blive fritaget for besværet med den nuværende bidragsberegning. Dagpengebidraget på $\frac{1}{2}$ pct. af skalaindkomsten kan opkræves direkte af skattemyndighederne sammen med folkepensionsbidraget og de personlige skatter. Opkrævningen af dette bidrag vil derfor ikke medføre merudgifter.

II. Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til kapitel 1.

Til § 1.

Ifølge stk. 1 indføres fælles regler om dagpenge som erstatning for tab af indtægt ved uarbejdsdygtighed på grund af sygdom, herunder tilskadekomst, eller fødsel. Bestemmelserne i denne lov træder således i stedet for reglerne om dagpenge i sygeforsikringslovens kap. V og afsnit II, i ulykkesforsikringslovgivningen og i børnetilskudslovens kapitel 3.

Efter stk. 2 skal der endvidere være adgang til at sikre sig dagpenge for personer, der udfører husligt arbejde i hjemmet, selvom der ikke direkte kan konstateres et indtægtstab.

Til kapitel 2.

Til § 2.

Bestemmelsen i stk. 1 omhandler den dagpengegivende indtægt, d. v. s. den indtægt som danner grundlag for beregning af dagpenge.

Der skelnes mellem dels *lønindtægt* og dels *anden erhvervsindtægt*, som i væsentlig grad skyldes den sikredes egen arbejdsindsats.

Spørgsmålet om fremskaffelsen af de nødvendige indtægtsoplysninger er behandlet i socialreformkommissionens betænkning side 248 og flg. I overensstemmelse hermed forudsættes det ved ordningens praktiske tilrettelæggelse, at der i vidt omfang skal gøres brug af de indtægtsoplysninger, der allerede er registreret i kildeskattesystemet. Heraf følger det imidlertid, at det indtægtsbegreb, der skal anvendes i dagpengeordningen, tildels må bygge på reglerne for opgørelsen af de skattepligtige indkomster.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt, at dette indtægtsbegreb afgrænses nærmere direkte i loven. Det foreslås derfor, at socialministeren fastsætter de nærmere regler herom, hvorved det også bliver muligt løbende at justere disse regler under hensyn til ændringer i skattereglerne samt til erfaringerne fra ordningens anvendelse.

Hovedprincippet må være, at alle indtægter, der er vederlag for eller resultat af vedkommendes egen arbejdsindsats, medregnes til den dagpengegivende indtægt, idet der her er en formodning for, at indtægten falder bort i tilfælde af sygdom, tilskadekomst eller fødsel. Om indtægten faktisk falder bort kan imidlertid ikke altid være afgørende. For selvstændiges erhvervsindtægter kan der således af bevismæssige grunde ikke stilles krav om et konkret indtægtstab, og for funktionærer, tjenestemænd og andre med ret til sygeløn indtræder arbejdsgiveren i den sikredes ret til at få dagpenge udbetalt.

Til *lønindtægt* må henregnes vederlag for lønnet arbejde i tjenesteforhold, d. v. s. at alle lønindtægter, der giver ret til lønmodtagerfradrag, normalt også skal indgå i dagpengegivende lønindtægt.

Til lønindtægt må principielt også medregnes forskellige løntillæg, i det omfang der er tale om tillæg til lønnen og ikke dækning for merudgifter, der er forbundet med erhvervelse af lønnen.

Til lønindtægt må endvidere henføres forskellige indkomster, som ikke hidrører fra tjenesteforhold, og som derfor ikke berettiger til lønmodtagerfradrag. Dagpenge efter denne lov samt arbejdsløshedsdagpenge, der træder i stedet for lønindtægt, må således medtages i dagpengegrundlaget. Visse varige indtægter, f. eks. pensionsindtægter, kan derimod ikke medregnes.

Den dagpengegivende lønindtægt vil derfor ikke nødvendigvis være sammenfaldende med A-indkomsten i skattelovgivningens forstand, men i de fleste praktisk forekommende tilfælde vil der være overensstemmelse mellem disse begreber.

Dagpengegivende anden erhvervsindtægt må omfatte alle erhvervsindtægter, der ikke er lønindtægter, og som i væsentlig grad skyldes den sikredes egen arbejdsindsats. Der er her navnlig tale om selvstændiges erhvervsindtægter. Ved opgørelsen af anden erhvervsindtægt må der tages udgangspunkt i den selvangivne skattepligtige indkomst. Der må til denne indkomst *tillægges* udgifter, der ikke vedrører erhvervsvirksomheden, f. eks. udgifter til personlige forsikringer, og *fratrækkes* indtægter, der ikke vedrører erhvervsvirksomheden, f. eks. lønindtægter, honorarer og pensioner. Medhjælpende hustruer må have ret til dagpenge på grundlag af den del af mandens erhvervsindtægt, som ved beregning af hans skattetilsvær betragtes som indtjent af hustruen.

Spørgsmålet om, hvordan kommunerne på forhånd på en hensigtsmæssig måde kan få oplysning om de sikredes dagpengegivende indtægter, tænkes løst ved for lønindtægternes vedkommende at benytte de indtægtsoplysninger, som arbejdsgiverne i forvejen skal afgive på redegørelserne til kildeskatt-